

[H. C. Toft.]

lyst bremses mest muligt, så det mere og mere bliver staten, der kan dirigere erhvervelsen af jord og køb og salg af fast ejendom.

I fortiden, det vil sige gennem et halvt hundrede år, har det dog været ønsket hos det radikale venstre gennem jordlovgivningen at bevirke en anden jordfordeling, at begunstige småbrugene, der har været motiveringen for radikal jordpolitik. Men det er da ikke det, disse 10 lovforslag drejer sig om; nej, de er udtryk for vidtgående indgreb, indgreb over for fornuftige borgers dispositionsmuligheder, uden at der ydes fuld erstatning, indgreb, der gennem øget og strammet kapitalvindingskat vil hindre borgere i at fraflytte de ejendomme, de bebor, indgreb gennem krav om bopælspligt, der hindrer mulighed for salg af tusindvis af danske landbrugsejendomme, indgreb gennem forkøbsret, der hindrer købere i at få de virksomheder, de ønsker at få, hvad enten det er landbrugsejendomme, industrivirksomheder eller hoteller, hvis disse virksomheder eller ejendomme har et areal, der er større end 6.000 m². Og ingen har garanti for, at sælgeren får fuld erstatning ved salget.

Er alt dette da nødvendigt, selv om regeringen virkelig alene havde det motiv, at vi ved indtrædelse i fællesmarkedet skulle sikre dansk jord på danske hænder? Vi mener nej. I 1959 gennemførte folketinget loven om erhvervelse af fast ejendom, hvorefter ingen, der ikke har bopæl her i landet eller har haft bopæl her i landet i 5 år, kan erhverve fast ejendom uden justitsministerens tilladelse.

Gang på gang har vi fra det konservative folkeparti i landbokommissionen og i markedsudvalget sagt, at en mindre udvidelse af denne lov ville være tilstrækkelig til at hindre udlændinges frie adgang til at erhverve fast ejendom i Danmark i uønsket omfang. Regeringens repræsentanter — såvel statsminister som justitsminister og den højtærede landbrugsminister — har hævdet, at vi som forhandlende om optagelse i fællesmarkedet ikke kunne ændre denne lovgivning. Det er et synspunkt, vi ikke anerkender. Det er vor opfattelse, at det at udvide loven om erhvervelse af fast ejen-

dom til også at omfatte en regel om, at man ikke uden tilladelse kan erhverve fast ejendom, medmindre man de sidste to år inden erhvervelsen har haft bopæl her i landet, vil være tilstrækkeligt.

Nu da regeringen i alt fald på to områder har draget konsekvensen af, at markedsforhandlingerne er brudt sammen, kan det vel ikke længer være dens opfattelse, at vi ikke kan gennemføre denne ændring af loven, som jo også kan blive aktuel for os, hvis EFTA-samarbejdet skal videreudbygges, bl. a. med en friere kapitalbevægelse mellem EFTA-landene.

Det konservative folkeparti er interesseret i og ønsker en lovgivning, der hindrer udlændinges frie adgang til at købe ejendomme i Danmark. En lovændring af den art, jeg her har nævnt, kan ikke være diskriminerende, og da slet ikke, når den gennemføres nu, da forhandlingerne er afbrudt. Jeg opfordrer derfor den højtærede statsminister til at tage denne jordlovsbuket, de 10 lovforslag om ændringer i jordlovene, tilbage, og jeg opfordrer den højtærede statsminister til at henstille til den højtærede justitsminister at foreslå loven om erhvervelse af fast ejendom ændret i den retning, jeg her har givet udtryk for, for derigennem at sikre, at dansk jord bevares på danske hænder i det omfang, vi mener det er ønskeligt og rimeligt. Det er en ændring, der i alt fald indtil overgangsperiodens udløb vil betyde, at vi har sikret dansk jord på danske hænder. Gennemfører vi en sådan lovgivning nu, ville vi for landbrugsejendommene såvel som for sommerhusområderne være dækket i det omfang, hvori det er nødvendigt til overgangsperiodens udløb, og det må være det, det drejer sig om. Vi er da ikke gået videre end det direktiv, der udsendtes fra fællesmarkedets ministerråd den 25. oktober 1961. Som det er oplyst i bilag 16 til beretning nr. 5 fra markedsudvalget til folketinget, side 2, sp. 2, er der vedrørende adgang til fri etablering af landbrugsejendomme opstillet en plan, og det hedder her i punkt (2) — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Ved udløbet af første etape (31. december 1961) skal begrænsningerne i retten til etablering i landbruget ophæves, for så vidt angår sådanne statsborgere fra